

Justitsministeren udtalte, at han ikke betragtede gennemførelsen af det foreliggende lovforslag som en endelig ordning.

De stillede ændringsforslag blev vedtaget uden afstemning.

Ved 3. behandling blev lovforslaget vedtaget enstemigt med 151 stemmer.

90. Lov om ændring af lov om pressens brug. (Justitsminister *Thestrup*). [A. sp. 641. C. sp. 9].

Skriftlig fremsættelse $\frac{8}{10}$ (F. sp. 134). 1. beh. $\frac{22}{10}$ (F. sp. 590). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, Adam Møller, Merete Bjørn Hanssen, Jørgen Andersen og Poul Dam. 2. beh. $\frac{28}{10}$ (F. sp. 673). 3. beh. $\frac{31}{10}$ (F. sp. 830). *Loven stadfæstet 28. november 1969.* (Lovt. nr. 524).

Ved loven *ophæves presselovens § 3*, hvorefter der af alle periodiske skrifter, der udleveredes fra trykkerier her i riget, af bogtrykkeren skulle *afgives et eksemplar til politiet* inden en time efter udleveringens påbegyndelse.

Ifølge bemærkningerne skulle afleveringspligten tjene til at lette politiets arbejde med at konstatere eventuelle ulovligheder. I de senere år har ordningens væsentligste betydning været, at den gav politiet visse muligheder for at følge udviklingen med hensyn til *pornografiske publikationer*. Blandt andet under hensyn til de ændringer, der nu er gennemført med hensyn til straffelovens regler om pornografi, har man ikke fundet, at hensynet til retshåndhævelsen kan begrunde opretholdelse af ordningen, der har medført betydeligt besvær og omkostninger for trykkerierne, og hvis administration også har medført et vist arbejde for politiet.

I ministerens fremsættelsestale hedder det bl. a.: „Tanken om, at politiet til stadighed skulle overvåge, hvad der udkommer, svarer næppe ganske til en nutidig opfattelse af politiets opgaver i forbindelse med håndhævelse af ytringsfrihedens grænser.“

Under 1. behandling rejste *Merete Bjørn Hanssen* (V) spørgsmålet om ansvaret ved radio- og fjernsynsudsendelser. Justitsministeren udtalte hertil, at straffelovrådets betænkning herom fra 1968 tilligemed med en udtalelse om betænkningen fra Institutet for Presseforskning og Samtidshistorie var sendt til udtalelse i kulturministeriet, hvorunder Danmarks radio hører. Ministeren kunne ikke sige noget nærmere om, hvilken stilling han ville tage til disse ting, før der